

K á v é

Ariana, kedd 19 december 2023 - 22:08:20

A férfi a konyhapultnak d Qlt. Az álom még épphogy csak elillant, de nem hiányolta, mert megint rémesen aludt. Meg sem tudta volna mondani, mikor pihente ki magát igazán, pedig az esetek többségében korán kid Qlt.

A szájához emelte a bögrét. A jellegzetes illat bekúszott az orrába, mélyet szippantott a kellemes aromából. Mindig Q maga darálta, és bár nem használt drága kávét, szerette a min Qs éget, ahogy a különlegességeket is. A karamell pedig az egyik kedvence volt.

Az ízt Ql rögtön jobban érezte magát. Frissnek ugyan nem, a hatás majd csak lassan jön, ahogy máskor is, de a rossz hangulata mintha sokat oldódott volna néhány korty után. Lehunyta a szemét, élvezte a csendet. Néhány percig, utána ugyanis nyílt a hálószoba ajtaja, Q pedig akaratlanul elhúzta a száját. Ma reggel megint elmegy legalább egy óra, mire kiteszi a kölyköt a lakásából.

Jó reggelt!

Neked is! Jól aludtál?

Mindig ugyanazokat az udvariassági köröket futották. Unalmas is lehetett volna, de valójában, ha mélyen magába nézett, még mindig jobbnak találta, mint egyedül ébredni. Azt hónapokig csinálta, és majd beleqrült. Sosem szerette, ha nincs kihez szólni.

Az exével a szakítás hirtelen jött. Két év, két rohadatul boldog, szenvedélyes év, és mire megszokta, mire tényleg számított, mintha kitérték volna az életéből Ql. Sokáig azt hitte, talpra sem áll, bármennyire nevetségesnek is tűnt, akárhányszor kimondta. A sajnálkozó tekinteteket pedig még jobbnak találta, mint a tudatot, hogy egyedül maradt. Hogy nem volt elég.

Ma is korán ébred? érdekl Qdött a fiú, Q pedig figyelmen kívül akarta hagyni a hangjában megbúvó reménykedést.

Azt tervezem.

Kár.

Ezúttal zavarta a fiú hangjában vibráló csalódottság, mintha ismét nehezebb lett volna rávenni a búcsúra.

Valószínűleg akkor hibázott igazán nagyot, amikor el Qször engedte, hogy néha töltsen az éjszakát, és nem dobta ki azonnal a lepedő Qakrobatika után, ahogy az összes többi. De Qt már korábban is ismerte, és nehezen kapta meg, hetekbe telt, mire beadta neki a derekát. Bunkóság lett volna, ha nem marasztalja akkor este. Sejtette volna, hogy ez lesz belőle.

Miért, nincs dolgod? Nem akart ilyen nyers lenni, úgyhogy gyorsan hozzátette: Ilyenkor nem órád van?

Bármikor el tudom lógni, ha úgy gondolnánk.

A fiú szavaiban ajánlat lapult, meglepve kapta magát azon, hogy közel van az elcsúszáshoz. Még egy kis idő Q, újabb kellemes érintések. Szerette a fiú érintéseit. Tíz volt bennük, mégis simogatták. Gyorsan el kellett terelnie a figyelmét, mielőtt meggondolatlanul igent mond.

Kérsz kávét? kérdezte mintegy mellékesen, a fiú válaszára azonban nem teljesen így számított.

Aha. Az alsó polcon van a bögrém.

A férfi beledermeszt a mozdulatba. A szekrényre pillantott, szinte égette a fogantyú, amikor megfogta, hogy kinyithassa, és rá nézhessen a polcra. A tekintetét nem tudta levenni a fekete bögréről Ql. Vajon mikor kerül oda? Hogyan nem vette észre? És mégis mit jelent ez? Tovább lépést?

Hoztam neked egy olyan kávét, amit még nem láttam nélni. Van íliás. Eredetileg meg szeretettelek volna lepni, de sajnos

hamarabb felkeltél. Talán & holnap kipróbálhatnánk. Csinálhatok reggelit is, mit szólnsz? Tudok főzni.

A férfi úgy érezte, mintha nem kapna levegőt. Szédült, mellét öntötte a kávéét, de még csak fel sem szisszent, ahogy a forró sárga borsóért érte. Kérdések ezrei dübörögtek benne. Jól érti egyáltalán? Akarja-e ezt? Készen áll egy újabb kapcsolatra? Újabb lehetséges családásra?

A férfi halkán hűmmögött, közvetlenül mögötte, kiragadva ezzel a gondolataiból. Lehet, hogy percek óta nem reagál, komplett hülyét csinálva magából.

Sokkot kapál?

Az érintés egyszerre segített és ártott. Elvett a káoszából, és a sokszorosára emelte azt. Az ölelés, amit kapott, még inkább elbizonytalanította, ugyanakkor automatikusan csúsztak az ujjai a férfiéra.

Olyasmi ismerte el kelletlenül.

Ha szeretné, tehetünk úgy, mintha ez meg sem történt volna. Ajánlotta a férfi, miközben végigcsúszta az ajkát a férfi nyakán, lágyan megkóstolva a borsóét. Vagy egy üttörölhetjük a ma éjszakát, a holnap reggelt, és akár & Rajta ülünk.

A férfi megfordult, ismét a pultnak támaszkodott, felnézett a férfiúra, aki elszántan tartotta a szemkontaktust. A férfi abban a pillanatban biztosan tudta, hogy elveszett.

Jó. Holnap úgysem sietek.

Talán nem kellene beengednie az életébe. De amikor nem figyelt, már nyitva hagyta az ajtót, és a férfi besétált, ráadásul megtalálta az utat a szívéhez is.

A férfi szerette a gondolatot, hogy nincs egyedül.